

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 665/2023
06.07.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Невенке Важић, Милене Рашић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела против брака, породице и деце-кршење дужности из члана 172. став 1. и 2. Кривичног закона Републике Хрватске одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Далибора Митића, поднетом против правноснажних решења судије за претходни поступак Вишег суда у Врању Кре 4/23 од 30.04.2023. године и Вишег суда у Врању Кв 109/23 од 04.05.2023. године, у седници већа одржаној дана 06.07.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, држављанина Републике Северна Македонија, адвоката Далибора Митића поднет против правноснажних решења судије за претходни поступак Вишег суда у Врању Кре 4/23 од 30.04.2023. године и Вишег суда у Врању Кв 109/23 од 04.05.2023. године.

Образложење

Решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Врању Кре 4/23 од 30.04.2023. године према окривљеном АА, држављанину Републике Северне Македоније, одређен је притвор који може трајати најдуже до извршења одлуке о изручењу али не дуже од годину дана од дана притварања које му се рачуна од 29.04.2023. године у 17.50 часова, када је лишен слободе.

Решењем Вишег суда у Врању Кв 109/23 од 04.05.2023. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, држављанина Републике Северне Македоније, адвоката Далибора Митића, изјављена против решења судије за претходни поступак Вишег суда у Врању Кре 4/23 од 30.04.2023. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости, поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Далибор Митић, због повреде закона из члана 213. став 2. ЗКП и „погрешне примене материјалног права“, са предлогом да

Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, „укине побијана решења“ и АА „пусти на слободу“.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца доставио Врховном јавном тужиоцу, у складу са чланом 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву истиче да је приликом доношења побијаних решења примењен закон који се не може применити и тако, иако је у захтеву не означава, указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Према наводима захтева, нижестепени суд је окривљеном притвор одредио на основу члана 22. став 1. тачка 1) Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима, одређујући да ће притвор трајати „најдуже до извршења одлуке о изручењу али не дуже од годину дана од дана притварања наведеног лица“, што је, по мишљењу браниоца, супротно Уставу Републике Србије, потврђеном међународном уговору и Законику о кривичном поступку, који су у конкретном случају морали бити примењени. Притвор према окривљеном је могао бити одређен само на основу Уговора између Републике Србије и Републике Хрватске о изручењу и то конкретно на основу члана 21. став 1. и 6. и члана 31. став 1. који, ако тим уговором није другачије одређено, упућује да се у вези изручења и притвора на територији замољене државе, примењује право замољене државе, што би у конкретном случају, била примена члана 215. став 1. ЗКП која прописује да се на основу решења судије за претходни поступак, окривљени може задржати у притвору највише три месеца од дана лишења слободе, уз обавезу да судија за претходни поступак, и без предлога странака и браниоца, по истеку сваких 30 дана испита да ли још постоје разлози за притвор и донесе решење о продужењу или укидању притвора. Сходно наведеном, бранилац у захтеву указује да нижестепени суд у свом решењу никако није могао одредити да притвор према окривљеном може трајати најдуже годину дана. У прилог наведеног закључка, према наводима захтева, говори и члан 21. став 1. Уговора између Републике Србије и Републике Хрватске о изручењу којим је прописано да притвор може трајати најдуже 40 дана од дана притварања. Поред наведеног, бранилац указује да приликом одређивања притвора нижестепеном суду била достављена само међународна потерница Интерпола Београд број 11-5743-5-33/23 расписана на захтев Интерпола Загреб, али не и целокупни списи предмета из којих би се несумњиво могло утврдити да ли су у том тренутку били испуњени законски услови за изручење нити да ли постоји основана сумња да је окривљени учинио кривично дело које му је стављено на терет, а што је супротно члану 31. став 1. Уговора између Републике Србије и Републике Хрватске о изручењу.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, се по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Из списка предмета произилази да је од стране Управе за међународну оперативну полицијску сарадњу, ИНТЕРПОЛ, ЕВРОПОЛ, СЕЛЕК, Београд, за

окривљеним АА расписана „црвена“ међународна потерница са мером „хапсити“ број 11-5473-5-33/23 од 11.02.2023. године (број предмета INTERPOL-а 2022/84238) по захтеву ИНТЕРПОЛ-а Загреб, ради кривичног гоњења због кривичног дела против брака, породице и деце-кршење дужности из члана 172. став 1. и 2. Кривичног закона Републике Хрватске.

На основу наведене међународне потернице окривљени АА ухапшен је 29.04.2023. године и спроведен судији за претходни поступак Вишег суда у Врању који је истог дана након што је утврдио истоветност окривљеног, у присуству браниоца по службеној дужности обавестио окривљеног о разлозима довођења, што је и констатовао на записнику Кре 4/23 од 29.04.2023. године, на којем се окривљени изјаснио да је сагласан да Републици Хрватској буде изручен по поједностављеном поступку.

Након саслушања окривљеног, судија за претходни поступак Вишег суда у Врању је окривљеном АА, на основу члана 22. став 1. тачка 1. и члана 26. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима, побијаним решењем Кре 4/23 од 30.04.2023. године, одредио притвор.

Решењем Вишег суда у Врању Кв 120/23 од 12.05.2023. године утврђено је да су испуњене законске претпоставке за изручење окривљеног АА, држави молиљи Републици Хрватској, ради кривичног гоњења због кривичног дела против брака, породице и деце-кршење дужности из члана 172. став 1. и 2. Кривичног закона Републике Хрватске, које је по поједностављеном поступку дозвољено решењем министра правде Републике Србије број 713-01-01432/2023-08 од 07.06.2023. године.

Поједностављено изручење, регулисано је у члану 23. Уговора између Републике Србије и Републике Хрватске о изручењу, тако што је у ставу 1. овог члана прописано да замољена држава може да лице чије се изручење, односно привремено притварање ради изручења захтева, изручи по поједностављеном поступку, ако оно пред надлежним судом замољене државе изричито изјави да је сагласно са оваквим начином изручења и ако су испуњене претпоставке за изручење, а у ставу 3. да изручење по поједностављеном поступку има дејство изручења у редовном поступку.

Законом о међународној правној помоћи у кривичним стварима („Службени гласник РС“, број 20/2009) у члану 1. прописано је да се овим законом уређује поступак пружања међународне правне помоћи у кривичним стварима, у случајевима када не постоји потврђени међународни уговор или када одређена питања њиме нису уређена.

У члану 22. став 1. наведеног закона прописано је да након саслушања истражни судија може одредити притвор: 1) ако постоје околности које указују да ће се лице чије изручење се захтева сакрити или побећи у циљу ометања поступка одлучивања о замолници или спровођења изручења; 2) ако постоје околности које указују да ће лице чије изручење се захтева ометати прикупљање доказа у поступку изручења или у кривичном поступку пред судом државе молиље. У ставу 2. истог члана одређено је да притвор може трајати најдуже до извршења одлуке о изручењу, али не дуже од годину дана од дана притварања лица чије изручење се захтева. По истеку свака два месеца од правноснажности решења о одређивању притвора суд по службеној дужности испитује да ли постоје разлози за продужење или укидање притвора. У члану 24. регулисано је

подношење захтева за притварање пре подношења замолнице, па је, између осталог, у ставу 4. прописано да се под условом узајамности, расписана међународна потерница сматра захтевом.

У члану 26. став 1. истог закона прописано је да након саслушања доведеног лица истражни судија може одредити притвор, а у ставу 2. да ће решење о одређивању притвора и поуку о року за подношење замолнице истражни судија без одлагања доставља надлежном органу државе молиље у складу са чланом 24. став 3. овог закона, о чему обавештава јавног тужиоца.

У конкретном случају, против окривљеног АА расписана је међународна потерница, која се сматра захтевом за привремено притварање, па је судија за претходни поступак нижестепеног суда, нашао да постоји основ за одређивање притвора и на основу члана 22. став 1. тачка 1) у вези члана 26. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима, окривљеном одредио притвор, а имајући у виду да је окривљени пристао на изручење по поједностављеном поступку. Одлучујући о притвору, судија за претходни поступак, правилно је применио Закон о међународној правној помоћи у кривичним стварима, јер Уговор између Републике Србије и Републике Хрватске о изручењу, упућује на примену домаћег права приликом одређивања притвора, а што је у погледу основа и разлога за одређивање притвора и његовог трајања управо Закон о међународној правној помоћи у кривичним стварима, а не наведени уговор и Законик о кривичном поступку како то бранилац погрешно сматра. Ово из разлога што наведена питања нису уређена потврђеним међународним уговором-Уговором између Републике Србије и Републике Хрватске о изручењу, па се с обзиром на то да је реч о пружању међународне правне помоћи, не примењује Законик о кривичном поступку, већ Закон о међународној правној помоћи у кривичним стварима који у члану 21. и 26. детаљно регулише притвор.

Имајући у виду наведено, Врховни суд налази да је у конкретном случају правилно примењен Закон о међународној правној помоћи у кривичним стварима, дакле примењено је домаће право на чију примену приликом одређивања притвора управо упућује Уговор између Републике Србије и Републике Хрватске о изручењу, па су стога неосновани наводи браниоца окривљеног којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, а везано за неправилну примену напред наведених прописа.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости истиче да изрека првостепеног решења не садржи податке из члана 213. став 2. ЗКП и тако, по оцени овог суда, указује на наразумљивост изреке, односно битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, док наводима да побијана решења не садрже образложење основа и разлога за одређивање притвора, указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, које Врховни суд није разматрао обзиром да наведене повреде не представљају законске разлоге за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно његовог браниоца, у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

У осталим наводима захтева бранилац полемиче о испуњености услова за изручење, па се Врховни суд није упуштао у њихово разматрање јер се у овом делу захтев не односи на побијана правноснажна решења против којих је поднет.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаним решењима није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Далибора Митића, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.**